

vendte forskudt indkomstår. I det omfang, reglerne fortsat har relevans, foreslås de overflyttet til dødsboskatteloven, således at hele kildeskattelovens regelsæt kan ophæves.

Om mellempriodens længde i forbindelse med forskudt indkomstår henvises til bemærkningerne til dødsboskattelovens § 96, stk. 3.

Om de enkelte bestemmelser, der foreslås ophævet, kan oplyses følgende:

Indledningsbestemmelsen, § 101, foreslås ikke overført til dødsboskatteloven, idet denne ikke indeholder et separat kapitel om forskudt indkomstår.

§ 102 indeholder regler om, hvad der skal medregnes til af dødes forudbetalte skatter for mellemprioden.

Bestemmelsen foreslås – for så vidt angår skattefritagne boer – overført til dødsboskattelovens § 12, stk. 2, til hvis bemærkninger, der henvises. Efter forslaget til dødsboskatteloven beskattes mellemprioden sammen med boperioden i de ikke skattefritagne boer, jf. dødsboskattelovens § 19, stk. 2. Det foreslås derfor, at tilsvarende regler kommer til at gælde ved opgørelsen af af dødes forudbetalte skatter i ikke skattefritagne boer, jf. dødsboskattelovens § 30, stk. 8 og 9.

For de tilfælde, hvor boet overtages af en efterlevende ægtefælle, der beskattes efter dødsboskattelovens afsnit III, findes i dødsboskattelovens § 64, stk. 3, en regel om, at forudbetalte skatter, som en af ægtefællerne har indbetalt før dødsfaldet, godskrives den efterlevende ægtefælle. I tilfælde med forskudt indkomstår vil forudbetalingen skulle opgøres på samme måde som efter dødsboskattelovens § 12, stk. 2. Det findes imidlertid ikke fornødent at fastslå dette i lovtæksten.

§ 103 indeholder i 1. pkt. en regel om, at afsluttende ansættelse af mellemprioden i givet fald skal ske efter reglerne om forskudt indkomstår for personer, og i 2. pkt. en regel om, at de på baggrund af denne skatteansættelse beregnede skatter skal sammenlignes med den forudbetalte skat for den i §102 nævnte periode.

Bestemmelsens 1. pkt. foreslås ikke overflyttet til dødsboskatteloven. Pga. reglerne om, at mellemprioden beskattes sammen med boperioden i de ikke skattefritagne boer, ville den under alle omstændigheder kun være relevant i de tilfælde, hvor dødsboet var skattefritaget. Dødsboskattelovens forslag om, at beskatningen i mellemprioden i disse tilfælde skal foretages på tilsvarende måde som efter dødsboskattelovens reglerne, jf. dødsboskattelovens § 14, medfører videre, at det fremover ikke længere vil være nødvendigt at foretage de i kildeskattelovens §§ 92-98 beskrevne beregninger af delårs- og helårsindkomst.

Bestemmelsens 2. pkt., hvorefter den beregnede skat for mellemprioden skal sammenlignes med den beregnede forudbetalte skat efter § 102, foreslås overført til dødsboskatteloven i form af en henvisning i § 15, stk. 2 og 3, til § 12, stk. 2.

§ 104 indeholder særregler om anvendelsen af kildeskattelovens § 14, stk. 4, om af- og nedskrivninger i mellemprioden. Pga. dødsboskattelovens forslag om, at mellemprioden skal beskattes sammen med boperioden, jf. dødsboskattelovens § 19, stk. 2, foreslås kildeskattelovens § 14, stk. 4, ikke overført til dødsboskatteloven. § 104 er herefter også uforuden.

§ 105 fastslår, at selvangivelser af mellemprioden, jf. kildeskattelovens § 14, stk. 6 og 7, skal omfatte den indkomstperiode, der skal lægges til grund for den afsluttende ansættelse.

Selvangivelser af mellemprioden vil efter dødsboskattelovens struktur kun være relevante, når dødsboet er fritaget for beskatning. Ved dødsboskattelovens § 96, stk. 3, er mellemprioden som udgangspunkt defineret som den periode, der forløber fra udgangen af af dødes seneste indkomstår og frem til dødsfaldet. Definitionen er suppleret med en henvisning til kildeskattelovens regler om forskudt indkomstår. Herved opnås, at det er tilkendegivet i § 96, stk. 3, at mellemprioden ikke nødvendigvis er perioden fra udløbet af det seneste kalenderår og frem til dødsfaldet. Der ligger derimod ikke i henvisningen til kildeskattelovens §§ 92-93, at skatteberegningen skal foretages efter de der omhandlede regler. Skatteberegningen følger i stedet – i det omfang der skal foretages én – reglerne i dødsboskattelovens kapitel 4.

Dødsboskattelovens § 96, stk. 3, må anses for at overflødig gøre kildeskattelovens § 105, og den foreslås derfor ikke overført.

§ 106 fastslår, at reglen i kildeskattelovens § 14, stk. 9, 3. pkt., om, at af dødes overskydende skat fra tiden forud for dødsåret i tilfælde af begravelsesudlæg tilfalder den efterlevende ægtefælle uden om dødsboet, omfatter overskydende skat vedrørende kalenderåret forud for det kalenderår, hvori dødsfaldet har fundet sted.

Denne bestemmelse foreslås overført til dødsboskattelovens kapitel om boudlæg, som § 78, stk. 1, 5. pkt.

§ 108 omhandler afsluttende ansættelse af dødsboets sidste indkomstår. Bestemmelsen foreslås ikke overført til dødsboskatteloven, idet den er unødvendig ved siden af reglen i dødsboskattelovens § 19, stk. 2, om, at hele boperioden beskattes under ét.

§ 109 og § 110 omhandler dødsboers formueskattepligt og foreslås som følge af formueskattens afskaffelse ikke overført.